

Kvinder i Politiets Tjeneste.

Kvindelige Politibetjente! Mange studser ved at høre, at der nu ogsaa arbejdes for at faa Kvinder ind i den Gerning, der dog altid har været forbeholdt Manden paa Grund af hans stærke fysiske Kræfter, som Kvinden ikke er i Besiddelse af.

Og dog er det et Krav, som kommer frem i det ene Land efter det andet, og ikke alene bliver staaende som et Krav, men som Myndighederne har maattet tage Stilling til i andre Lande.

Herhjemme har Kravet ogsaa lydt adskillige Gange, rejst af Kvinder, der har set, at skal Politimyndighederne virke saa fyldestgørende som mulig til Gavn for Samfundet, saa er det ikke altid den typiske Styrke alene, der gør Udslaget, men i lige saa høj Grad det forstaaende, medlidende Hjerte overfor Samfundets Brøst, den umiddelbare Retfærdighedssans, samt Evnen til at forarges, naar Blufærdigheden og Velanstændigheden krænkes, Egenskaber, som endnu i særlig Grad hører Kvinden til.

Det ligger jo nær at spørge: hvor skulde Kvinden særlig bruges indenfor Etaten.

I 6 Aar fra 1906—12 har jeg deltaget i en Midnatsmission af Kvinder og med de Erfaringer, jeg i det Arbejde har gjort, vil jeg forsøge at paapege, hvor jeg mener, hun vilde gøre Nytte, og hvor hendes medfødte Egenskaber vilde supplere Mandens.

Vort Arbejde tog Sigte paa usædelige Kvinder, og paabegyndtes den 11. Oktbr. 1906, den Aften, Loven af 30. Marts 1906, som bragte den lovbeskyttede Prostitution til Hvile, traadte i Kraft.

Utugtserhvervet ophører imidlertid ikke, fordi det ikke mere er lovbeskyttet og har visse faste Tilholdssteder. Byen husede jo fremdeles efter, ligesom før 11. Oktbr. ca. 700 Skøger, 400 Alfonser og Tusinder af utugtige Mænd.

Utugtserhvervet blev nu kun flyttet fra Bordellerne andetsteds hen.

At der blandt Befolkningen paa det Tidspunkt var berettiget Uro for, hvordan Forholdene vilde arte sig paa vore Gader og Stræ-

der efter den ny Lovs Ikrafttræden, kunde ikke forbause.

Det var den samme Uro, der drev mig med andre troende Kvinder — smaa og uanseelige Kræfter, men besjælet af Kærlighed til vort Land og Folk — til at give vor lille Indsats for at mindske den offentlige Usædelighed.

Alle vi Kvinder, der deltog i Arbejdet, havde aldrig været Utugtserhvervet paa nært Hold, vi var ganske uprøvede Kræfter; mange var de Venner, der mente, at en Midnatsmission af Kvinder, paa det Tidspunkt af Døgnet, var meget risikabelt for Liv og Lemmer.

Vi valgte derfor til vort Arbejdsfelt Østerbro, der efter vor Formening var den roligste Bydel.

Vi gik 2 og 2 Kvinder sammen, vor Bibel bar vi synlig og vi passerede Østerbrogade med Sidegader i Tidsrummet Kl. 10—2 Nat.

Hurtig blev vi bragt ud af den Illusion, at Østerbro var fredlyst for Utugtserhvervet. Her holdt nemlig 15 Skøger til, og de utugtige Mænd dukkede op i Løbet af Aftenen og Natten.

Paa den tilvante Maade, som Utugten foregik, forstod vi, at den havde gaaet i Svang i lange Tider. Hvad var der nu at gøre for os?"

Det Budskab, vi som troende Mennesker gik ud med, trampedes under Fod og Mandat til at paatale Denne grove Form for offentlig Usædelighed, sad vi ikke inde med.

Vi maatte alene regne med, at vor Nærværelse skulde gøre Udslaget.

Og det slog til. Der blev stor Bestyrrelse iblandt de utugtige Mennesker, da de traf os.

Først troede de, vi var Politier, der vilde skride ind imod dem; men da de kom under Vejr med, at vi gik der, — som de udtrykte sig „for egen Fornøjelse“, saa kom der Ro over dem, og de drev deres Uvæsen som sædvanlig; det man haabede paa, var, at Kvindemissionen vilde give tabt.

Men vi fik Kraft til at trodse, hvad der mødte os: Haan, Ukvemsord o. l., og det varede

ikke længe, før vi saa Frugt af vor Gadetjeneste. Sagen var nemlig den, at de utugtiskøbende Mænd tilhørte Kvarterets bosiddende Borgere — mange af dem gifte — og det var i højeste Grad ubehageligt for dem at træffe kendte Damer fra Kvarteret paa „de Veje“ om Natten og tilmed faa overrakt et Skrift om Utugtens Følger.

Derfor forsvandt den ene efter den anden fra Kvarteret.

Da saa de utugtige Mænd, som jo betinger Skøgernes Erhverv, blev borte, saa kom vi i Forbindelse med Skøgerne, paavirkede dem ud fra vort Syn paa Utugtserhvervet; de hørte paa os, fik Tillid til vor Tale og tog imod vor Hjælp paa forskellig Vis.

I Løbet af 3 Aar blev Østerbrogade med Sidegader rensat for fast Skøgehold.

Saa godt som paa Østerbro gik det os ikke de andre Steder, hvor vi ligeledes arbejdede om Natten. F. Eks. Raadhuspladsen, Holmensgade, Nyhavn.

Her mødte vi en betydelig større Raahed end paa Østerbro, og en anden Form for Køb og Salg af Utugt; men alligevel maa jeg sige, at vi aldrig har været Genstand for nævneværdig Overlast, og mange Gange har vi set, at vor Tilstedekomst fik det skamløse til at vige. Ofte har vi talt indbyrdes om, hvor meget mere vi kunde have udrettet, om vi havde siddet inde med Lovens Bemyndigelse til at skride ind, navnlig mod Mænd, som tiltaler og forfølger ærbare Kvinder.

Jeg husker fra en af mine Nat-tjenester en meget velklædt „Herre“, som forfulgte 5 Kvinder efter hinanden, og som vi beskyttede.

Da jeg til sidst truede ham med at melde ham til Gadebetjenten, forsvandt han. Men hvor meget bedre havde det ikke været, om jeg havde siddet inde med Lovens Magt til i Gerningsøjeblikket at anholde en saadan Person, og dem findes der mange af paa vore Gader endog ved højlys Dag.

Atter og atter har vi været Kvinder behjælpelig med at komme ind ad deres Gadedør sent paa Aftenen, naar de blev forfulgt og generet af utugtige Mænd.

Kvindeligt Politi kunde ogsaa